

ДІЛО

Виходить що-дня рано крім понеділів.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, 8. пов.
Кенто ночт. нлхл. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 3-60 К.
чвертьрічно . . . . . 10—
піврічно . . . . . 20—
піврічно . . . . . 40—
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 3— К.
чвертьрічно . . . . . 9—
піврічно . . . . . 18—
піврічно . . . . . 36—
в Німеччині:
піврічно . . . . . 20— М.
піврічно . . . . . 40—
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:
Стрiчка петiтiва, двоколонкова 48, в надiскамi 60, в овiйстках 80 с, в редакцiйних частях і К. Пондiомленкi про вiстках і заручках 100.
Некоролювi стрiчка і К.
Сталоголошення за окремою умовою.
Однi армiрних кентує у Львові 12 с.
на провінцiї 14 с.

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів 15 падолиста 1917.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

ВІДОМЛЕНЄ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 15. падолиста.
ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

На височині Семи Громад ц. і к. війська побудили вчора Монте Кастель. В долині Сугана вперше вони ворога за Пріоляно. На півд. схід від Фельтре наші наступи мали успіхи. Над Півне нічого особливого.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З воєнної пресової квартири доноситься вечером: Група військ полевого марш. Комада вчинила в долині Сугана дальші наступи.

ВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 15. падолиста.
ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Наслідком мраки діяльність артилерії була загальнo поміркована. Вечером зроста під Дікс і в декотрих відтинках боротьба у Фляндрі.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Наші відділи, посуваючи ся вперед у горі на південь від Фрицано і Фельтре остають завязку боев'м в ворогом.
БЕРЛІН (Ткб.) Бюро Вольфа доносить вечером: На заході і на сході нічого особлившого. В горах по обох боках долини Бренти повають ся наші війська серед боротьби вперед.

Поворот Черніна до Відня.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Міністер справ заграничнх гр. Чернін повернув нині в Будапешту.

Німецькі підводні судна.

БЕРЛІН (Ткб.) „Lokal Anzg.“ доносить, що стар Вільгельм виголосив промову до моряків зводних суден на адрійськiм побережю, в якій сказав на знаменитий розвій підводних суден та сказав радість з причини великого числа тон, пропаних в адрійськiм морю. Се потверджує, що німецькі підводні судна сповнили покладану їм надію. Боротьба підводних суден буде щирою свідлати при посліжних вислідах тероричної війни. Цісар висказав своє пересвідчення, що підводні судна не спічнуть до хвилі, як побореть ся противника.

Найвисша воєнна рада антанту.

ЛОНДОН (Ткб.) В нинішній паваті на завет Аскіта представив Лойд Джордж точан у формі трактату між Францією, Італією і Англією справи утворення найвисшої воєнної ради. Зредставлені того видко, що не є вона виключною властю, яка видає остаточні рішення в стратегічних справах. Кермованіє рухами ріжководних армій належить до правительств союзників, а постійні військові заступники будуть діявати в існуючих розвідних відділах союзників всіляк інформаций, які будуть їм потрібні до війни рад найвисшій раді. Союзники наміряють утворити центральне тіло, яке мало би озираєть ся на операції в поди та вахти їх з цілістю. Коли би палата хотіла мати нагоду оглянути ся в тій важній справі та заіпанати в з'явтом бесіди виголошеної в Парижі, то правительство пропонує, аби дискусію ту відложили до слідуячого понеділка.

„Право самоозначеня“ — що се значить? Що інтересований нарід має сам означити, що з ним має бути під державним оглядом.

Народи, що перед війною мали свою власну державу, вже тим самим здійснили своє право самоозначеня. На скільки вони в війні свою державну незалежність утратили, право самоозначеня є для них рівнозначне з правом відискання втраченої державности.

А народи, які перед війною власної держави не мали? Втрату державної самостійности принесли народам усе зверхні, примусові обставини; ніякий нарід не зрік ся добровільно своєї держави, не піддав ся добровільно панванню сусіда. І так само між народами, повзавленими власної державности, нема ані одного, який погодив ся би в станом залежности, який не деліав би в своїй душі ідеалу державної самостійности.

Державне право знає ріжні ступні залежности й незалежности (се дві сторони тої самої медалі) народу в не-своїй державі. Подлітчна автономія національної території є одним з тих ступнів, на яким залежність є розмірно мала, незалежність розмірно велика; федеративний лад держави, зложеної з рівнорядних автономних одиниць, залежність ще зменшує, а незалежність ще збільшує.

Означе ідеалом кожного народу остає повна незалежність, повна власна державність.

І коли б політична мова була ширіша, то понятє „право самоозначеня“ повинно би бути заступлене понятєм „право власної держави“. Бо коли б так справді кожний з народів, повзавлених власної державности, поставити в відносини зовсім свобідного виконання права самоозначеня і запитати, нехай він сам означить свою долю, — то не можна мати сумніву, що відповідь звучала би: „Хочу бути вільним, незалежним господарем своєї землі!“ А найбільшу міру свободи й незалежности дає тепер своя власна держава.

Замість права самоозначеня — український нарід Східної Галичини мав би бути прилучений до польської держави. Чи може бути більша негашія права самоозначеня народу? Ціла історія українського народу Східної Галичини всім зримим кричить: „Не хочемо Польщі!“ Тут не треба аж плєбісциту. Адаже навіть польська наука і статистика не ваперечує, що Східна Галичина має споконвічну українську більшість населеня. А як ся більшість виконала би своє право самоозначеня в відношеню до плану прилученя Галичини до Польщі, — про се не може бути ніякого сумніву.

Та хоч осередні держави не можуть мати ніякого сумніву що-до сього, треба нам з цілою силою піднести наш голос і кинути його на вагу справи.

Наша парламентарна репрезентація зробила своє, виступивши на першу вістку з рішучим протестом у парламенті, де знайшла загальне зрозумінє й підпертє. Вона очевидно буде й на далі стояти на сторожі нашого права самоозначеня.

За своєю парламентарною репрезентацією повинен стати сильним оборонним валом проти анексийних забганок Польщі весь український загаль. Не маємо змоги перевести в сій хвилі плєбісцит, — але маємо змогу устроїти сурогат плєбісциту і виявити волю цілого нашого народу в петицях, які повинні бути звернені до отсих міродатних чинників: до корони, до президента міністрів і до міністра заграничних справ.

Не тільки політичні організації, але кожда місцевість має право і обовязок вислати такі петиції, кожда особа від дітей до старців має право і обовязок їх підписати. Питаємо: Чи хоче старий дідуся або бабуся, щоб іх внуки належали до Польщі? Чи хочуть батько й мати, щоб іх діти — не тільки живущі, але й ті, що ще колись прийдууть на світ, — служити в польськiм війську? Скільки українського населеня, стільки підписів повинно бути на петицях, бо

се є справа всіх, бо ніщо в нас не хоче йти під Польщу. Підписуйте й найменші діти, бо й та дитина, що тепер ссе молоко матери, як найбільшу кривду відчує занедбанє матери, коли б вона тепер не прилучила ся до протесту проти віддаваня її — під польську державу!

Наш клич: Устроюймо плєбісцит! Нехай корона, президент міністрів і міністер заграничних справ знають, що український нарід Східної Галичини не піде під Польщу!

Заклик до 7-ої позички воєнної.

Львів, 15. падолиста 1917.

Семий раз звернула ся отсе держава до своїх горожан, закликаючи їх до підписки воєнної позички.

Наш нарід ніколи не відтягав ся від сповнення своїх обовязків перед державою, що більше, він давав навіть понад те, до чого був обовязаний, чого найбільшим доказом є Українські Січові Стрільці і те неочиленє підпертє, яке одержувала Габсбурська монархія від української пресової пропанди за границю.

Та даючи державі те, що їй потрібне до існуваня й розвитку, ми рівночасно все домагали ся, щоби держава також була нашою державою, щоб наш нарід, один з найбільших між народами Австрії, був повноправним співгосподарем держави. Се значить, що держава своєю державно правною будовою повинна була поставити наш нарід в положенє господаря на своїй землі, звязати таким способом інтерес нашого народу з інтересом держави і так зроби ти його народом співдержавним. Конституція сеї держави має для сього аме готові форми: автономію складових частий держави. Вистало би примінити сю форму до українського народу: утворити з української території Австрії окреми й коронний край, — що відповідало би історичним традиціям сеї спадщини української галицько-волинської держави, названої також в австрійській конституції історичною назвою Королівства Галичини й Володимирії.

З особна український нарід завсїди домагав ся від Австрії, щоб її керманічі раз на все виключили українську народність і українську землю з обсягу політичних помислів якоїнебудь спільности з плянованим державним твором польським, вважючи такі заходи за рівнозначні з замахом проти чести, жита й будучности українського народу на історичній і етнографічній українській землі.

Держава, даючи нам змогу самостійної правно державної організації нашої землі, роблячи наш нарід господарем його землі і співгосподарем держави, завсїди і без віймку могла вимагати і ждати зі сторони нашого народу всякого підпертє, якого потребує її розвиток, отже й підпертє, по яке звернула ся вона отсе знов до своїх народів, заклинаючи їх до підписки на сему воєнну позичку.

Се тим більше, що підписка воєнної позички зі сповненєм обовязку перед державою лучить фінансові користи для підписників, являючи ся своїми умовами незвичайно корисною льокацією капіталу.

Побідна офензива над Балтиком, заняте Рати, нечувано великі перемоги в Італії — се стратегічний блиск такой незвичайний, що могло би здавати ся, що осередні держави стоять не в четвертій році війни: а що йно на її початку — такой воєнний розмах виявляють армії і вожди Австро Угорщини і її союзників! В парі з мілітарним підемом осередних держав бачимо перед собою надзвичайний підєм політичний осередного союза: кристалізують ся воєнні цілі Австрії і її союзників на Заході — що нас торкає безпосередно — на Сході. Остання подорож гр. Черніна до Берліна і її знаменні овочи являють ся найкрасшим свідоч-

твою піднесеною самосвідомістю й самопевністю Австро-Угорщини, свідомством зросту значіння політичних концепцій цієї монархії на Сході су-проти концепцій інших.

Сила держави і свідомість її воєнної ці-ли — оба ці чинники нині пророчисто промов-ляють до всіх горожан, щоби кождо надишку своєїго майна, кождий зайвий гріш зложили на річ 7-ї воєнної позички. Ця позичка має дати гроші на зброю, муніцію і на виїсане побідної армії всіма засобами, які поведуть до дальших успіхів у сій безконечній війні народів. Не можна сумнівати ся, що найширші маси громадянства поспішать виконати свій патріотичний обов'язок також в обличчю найновішої позички воєнної.

Умови її і способи найкориснішого під-писуваня нашій читачі можуть знайти в сій і в попередніх числах нашої часописи.

Боротьби в Палестині.

ЛЬОНДОН (Ткб.) Генерал Атембу доносить з Палестини під датою 13. с. м., що дня 12 с. м. по дуже завзятій боротьбі в Турквіи заняли Англіїцї сильні укріплені становища Бешішт, Катра і Муггарі, стоять тепер на лінії Елі-Тібр до заходу через Катру і Джебну. Добича ще докладно не обчислена, одна тільки дивізія кін-ноти доносить, що взяла 1100 брамців та зде-була 14 машинних крісів і гармат.

Італійська халата депутатів до народу.

ЦРІХ. (Ткб.) На вчорашній отвореному па-лати депутатів президент міністрів виголосив бесіду, по якій палата прийняла слідуєчий ден-ний порядок, предложений найстаршим віком депутатом Бозеллім: Палата депутатів по-новно потверджує конечність народної згоди та злучене енергії всіх, щоби при помочи хо-робрих війск в довірю до союзників ставити чо-ло ворожій інвазії.

Домашня війна в Росії.

Улдок Керенського. — Каледін диктатором?

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Звіт представника ц. к. кореспондентського бюро: Вд вчера телегра-фічне получене Фінляндії з Петроградом перер-ване, тому нема зовсім певних відомостей з Пе-трограду. Певне лише то, що в цілій державі розпочалась домашня війна та що тепер є в Росії 5 різних правительств. Нинішні донесеня дзєвників є суперечні — деякі доносять про побіду, інші про цілковите поразенє Керен-ського. В „Stockholms Tidningen“ пише спеціаль-ний кореспондент про положенє в Росії ось що: Керенський заняв в неділю вночі Гатчину, Цар-ське Село і Красное Село. В суботу вечер ви-слав парламентарів до Петрограду та вівзав большевиків, щоби піддали ся. Переговори тре-

вали до неділі, були однак без успіху. Через ті переговори затратив Керенський всяку повагу, меншевики та міщанські партії заклинають Йому, що не використав в відповідній спосіб момен-ту, щоби вмащувати до Петрограду та побо-роти большевиків. Большевики використали се спізнєнє, заняли три бараки війск вірних прави-тельству та zorganizували оборону міста. Вислід дальших борб невизначений. Союз залізничників вислав в неділю до большевиків і соціал рево-люціонерів ультимат, в яким звизав їх до поро-зуміння ся та утворення нового соціалістичного правительства, в противім разі грозить загаль-ним страйком залізничників. Буржуазія втратила довіру до Керенського та звертає ся тепер на сторону Каледіна, Корнілова, Родзянка й Мілю-кова. Три послідні мають бути тепер в Москві. Керенський скінчив свою політичну кар'єру. Большевики рідять в Петрограді терором. Зи-мову Палату заробовано. Жовіри продають го-беліни та дорогішіні образи Мали вони також в страшний спосіб знущати ся над членами жі-ночого баталіону. Говорять про 1000 убитих й ранених. В Москві правительственні війська є ще панами положеня. „Садовная Жизнь“ містить поголоску о утвореню правительства козаків в донській глибині. Після інших поголосок про Клямуєва ся Каледін диктатором Росії.

ГАГА. (Ткб.) Російське посольство доно-сить, що не признає максималістичного прави-тельства в Петрограді.

Поваленє кабінету Пенлева.

Париж, 13. листопада 1917.

На нинішнім засіданю палати послів по промові Пенлева про спільну воєну політику антанту Рендельска жагада, щоби правитель-ство поінформувало палату про свою політику в Льондоні й Італії. На се Пенлеве жагада від-ложєня сеї інтерпеляції аж на час після конфе-ренції союзників в Версаалі. Однак палата 277 голосами відкинула відложєне інтерпеляції, да-ючи таким чином правительству встум недо-віря. По голосованю члени правительства опу-стили сально.

Зміна тарифи оголошень в „Ділі“.

Ідучи слідом усіх львівських часопис-них, з днем 15. листопада 1917. змінємо ось як ціни оголошень в „Ділі“: Стрічка петітова двошпаль-това, або її місце 60 сот., в надісланім 1 кор., в редакційній часті, перед або по новинках 2 кор. Некрольога стрічка двошпальтова 2 кор. Слова товстими черенками числить ся подвійно. Оголошеня на суботу, неділю і дни святочні коштують подвійно. Постійні оголошеня як до-тепер за осібною умовою.

Адміністрація „Діла“.

З'їзд комісарів України.

Другий день з'їзду.

„Кієвская Мысль“ з дня 18. н. ст. жовтня приносить ось звідомленє про другий день з'їзду.

„Вільне козацтво“.

В декларації Генерального Секретаріату є вказівки на пляновану організацію на Україні вільного козацтва. В декларації сказано, що Генеральний Секретаріат внутрішніх справ вважає найліпшим способом боротьби зі злом (епідемією грабежів, самосудів, анархічних виступів) активну і з'організовану самодіяльність і самооборону. Для сього Секретаріат вироблює законопроект про організацію „вільного козац-тва“, яке силою самого життя й здорового ін-стинкту широких демократичних мас стало пов-ставати по всіх місцях України“. Питанє про „вільне козацтво“ висї Генеральний Секретаріат внутрішніх справ на обради з'їзду комісарів“.

Все вчорашнє денне засіданє з'їзду коміса-рів було присвяченє сьому питаню.

Провід вів В. Винниченко.

По відкритю засіданя було вислуханє зві-домленє представника Українського Генераль-ного Військового Комітету про організацію козац-тва. „Вільне козацтво“, як повідомна справа вєць, повстало найперш у звенигородським по-віті й було з'організовано жовніром Гривзом Ціль тої організації була — противоділанє гра-бежам, ловленє дезертирів і т. в. Зі звениго-родського повіту „козацтво“ перейшло до ва-сильківського. Відтак воно появило ся в черні-гівській і інших губерніях. Генеральний Війско-

вий Комітет видав в справі козацтва відозву в анкетую. Тепер надійшли відповіді з повітів від повітових комісарів і повітових земських управ. З того одержано: 8 відповідів за ор-ганізацією „козацтва“, 5 — за необхідність сеї організації, 25 — признають її бажаною, 10 — без ніякого становища, і 3 відповіді, які від-кидають сю організацію. З волости, куди були вислані запитаня, одержано 147 притакуючих відповідів, 13 волостей висловило ся проти і 18 відносять ся байдуже.

Реферат про козацтво викликав оживлену обмін думок. Богато комісарів вказувало на не-безпеку видавати „вільному козацтву“ оружє. Дехто зазначував, що організація не зовсім безпечна для села, бо завдяки їй можуть мати місце криваві сутички на ґрунті економічних і класових противств. Комісари пп. Мірний, Голицинський й багато інших висловлюють ся за необхідністю організації „вільного козацтва“ й піддержують ідею сеї організації. Ряд бесід-ників виказує непрактичність сеї організації.

На вечірнім засіданю після реферату з'їзд прийняв ось резолюцію дотично організації „вільного козацтва“:

„Беручи під увагу, що широка боротьба з контр революційними затіями, погромними й анархічними виступами може бути з успіхом по-ручена відділам, сформованим в частий рево-люційної армії, що боротьбу з тайним виробом горілки й незначними ексцесамн може також успішно вєсти міліція, з'організована на більш справедливих основах, що завдяки некультур-ности, нез'організованости і нахилови широкх мас іти за всілякими демагогічними кичами, о-зброєне широких верств населєня може знищи-ти добугу свободу й перешкодити завести по-

НОВИНКИ

Львів, 15. листопада 1917.

— Кураторія Національного Музею у Львові по-дає до відома громадянства, що Національний Музей відчиняє ся знова до прилюдного від-відуваня 2 рази на тиждєнь, а іменню: у вто-рок і п'ятницю від 1/2—1/4 по пол. Повсєнє і інформації давати буде п. Ярослав Пастернак, абсолютний фільософі. Кураторія просить всю українську суспільність о збирани і присиланя (а ще краще о-особисте привоженє) до музею всїх сажаток і предметів, що відносять ся до історії побуту і культури українського народу, так дав-них як і теперішних, воєнних. Збереженє їх Музею важне особливо в теперішню воєну по-ру, коли то багато важних памяток культури війна знищила і загдио нищити, коли між тем музейні збірки навіть безоглядній для україн-ської культури наїздник пощадяє. З відчужної па-мяти для бл. п. члена кураторії д-ра Евгєна Олесницького, заслуженого кодифікатора му-зейної фундації, кураторія просить всіх знайо-мих і приятелів покійного, щоби зводили приси-лати до музею всю кореспонденцію з пош-ним і всі письма, що відносять ся до нього і його діяльності.

— Львівська листова цензура знесена. З дня 15 с. м. знесено цензуру всіх листів, що про-ходять та відходять зі Львова.

— Намісництво переносить ся з Бялої до Ль-вова між 15—30 с. м., а краєва Причинкова Комі-сія 15 с. м. Всі поданя й писма належить слати до дня 26 с. м. до ц. к. Намісництва у Львові, а поданя й писма до краєвої Причинкової Ко-місії по дни 12 с. м. до краєвої Причинкової Комісії у Львові, вул. Городецька ч. 2/Б (Кат-лицький дім).

— Президія галицької Прокуратурії фінансів по-відомляє, що Прокуратурія фінансів з кінця падолиста с. р. покидає Бялу, місце дотеперіш-ного своєїго урядованя, і повертає до Львова.

— Національний Музей у Львові (вул. Мохнат-на) відчинений для публіки у второ-го листопада з 1/2—1/4 по пол.

— Управу Захисту для недужих У. С. Стріль-ців Львові почувать ся до милого обов'язку за-жити щирю подяку всім тим, що причинили ся до урядженя рахту на дохід Захисту, а в пер-шій мірі славній дружині укр. нар. театру, Ользі Завадзкій-Дівчині усіх наших патріотич-них Громад, що на наш зазив посвіщила з жєр-тви чи в фантах чи в грошах, Хвальним Реда-ціям українських дзєвників за безкорисне по-щуванє наших оповісток, а в кінци всім членам Комітету за їх труд і працю, яка принесла та-добрі успіхи. Всім щиро сердечне Спасибі з і-мени недужих і ранених наших Стрільців скла-дає — Управа Захисту.

— Дирекція державних залізниць у Львові от-лосила в „Газеті Львівській“ з дня 13. листо-пада с. р. ліцитацію на доставу ріжних склад-них частий до освітлюваня, виробів цинково-го гніотів і т. д. Дотичні офєртові формулярї мож-на одержати в бюрі матеріальної ґрупи депар-таменту III, IV ц. к. Дирекції залізниць держ-

рядок на місцях, збільшуючи нелад. — Зі-д комісарів вважає, що приступати до організації т. зв. „вільного козацтва“ нераціонально й не-потрібно.

Що ж тикаєть ся кадр „вільного козацтва“ які стихійно повстали в деяких повітах і факт-но знаходженя більшої кількості оружя серед на-селєня, то необхідно всякими способами ста-рити ся як найскорше розброїти сі відділи й від-дати оружє туди, де воно більш необхідне — в армію“.

Резолюцію сю прийнято 25 голосами про-ти 20.

Демобілізація.

Реферат про демобілізацію виголосив те-варіш генерального секретаря для внутрішніх справ І. Красновський.

Після реферату прийнято одnogолосно ось резолюцію:

„Беручи під увагу: 1) що демобілізація ар-мії при неправильнім її переведеню загрожує ду-же Україні й може принєсти їй великі нещастя 2) що правильно переведєна демобілізація бо-гато мільонового живого й мертвого інвентаря мо-гутим фактом відродженя господарського жи-ття України й особливо в прифронтових і в на-тих неприятелих місцевостях зруйнованих вій-ною і 3) що демобілізація армії південно захід-ного і південного фронтів буде відбувати ся го-ловно на території підчинєній Генеральному Секретаріатови України — з'їзд вважає, що в-галляна керма й ведєня всіх справ демобіліза-ції на Україні у всій їх повній повинні належати Генеральному Секретаріатови України як най-вищому краєвому правительствєнному ор-гану“.

Найдешевше жерело

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов.

Речення внесена сферт минає на дни 4. с. р. о. годині 12 в полудне. Огарені сферт послідує на дни 5 грудня с. р. о. годині передполуднем.

— З повагою почти. З днем 10. с. м. допущено списку до польських почт ч. 377, 462, 472, 530, 632, натовість до ч. 2, 55, 136, 178, 188, 197, 218, 221, 223, 224, 238, 277, 294, 307, 316, 369, 370, 386, 395, 399, 405, 432, 437, 500, 511, 512, 517 і 613 здержано.

— Памяти полягавих студентів висших наукових заведеи. Нам пишуть: „При Ак. Гр.“ існує Комісія для зрелчення пам'яті полягавих товаришів, котра збирає життєписи, замітніші листи, списки, спомини і т. п. та фотографії полягавих, надумавши видати по війні „Проп'ямну книгу“. Застки про смерть бере в часописній, відтак звертає ся листовно до родин полягавих, до товаришів-жовнірів та до парохіяльних урядів просьбою надсилати матеріяли. На жаль, відповіді на наші письма дістаємо дуже мало. Звертаємо ся тому сею дорогою до родин полягавих, товаришів, військових, парохіяльних урядів і управ місцевих шкіл з гарячим зазивом надсилати згідані висше потрібні нам матеріяли на адресу: „Комісія при „Ак. Гром.“ для зрелчення пам'яті пол. товаришів“, Львів, вул. Паньківська ч. 11. А. — Виділ. 3-3

— Ваги для правників. Загальні збори Товариства українських правників у Львові, відбулись в суботу, дня 17. с. м., о годині 5, по розуздні в сали товариства Бесіди у Львові при пані Костюшка слідууюча днівним порядком: Відчитане протоколу з послідних загальних зборів, звіт уступаючого виділу, вибори нового і нового виділу, внесення членів. Товаришів правників просимо о численну участь. — Виділ: д-р Євген Гвоздецький, заступник голови; п. к. судя Володимир Целевич, секретар. 433 3-4

— Українські проспекти і внески розіслали ми по цілім краю; хто не має ще в своїх руках, просимо звернутися до наших повітових мужів і забезпечити ся на жите. Дуже корисні роз'ясненя при забезпеченні в VII. военній позиції дає тільки „Ц. к. австрійський військовий фонд для вдів і сиріт“. А беручи під увагу великео туманну цілю, горожанським обовязком є перирати се товариство. 3-5

обезпекти на жите враз з суб-скрипцією на 7-му военну позичку в безумовно тільки

З жита наших товаришів.

Львів, 15. листопада 1917.

Дня 10. с. м. відбули ся під проводом о. сов. Дзеровича загальні збори товариства „Українська Захоронка“ у Львові. Участь членів була сям разом дещо численніша, чим на попередних загальних зборах, що є доказом зростаючого заінтересованя для справ товариства серед нашої суспільности. По підчитаню і прийнятю протоколу з послідних загальних зборів здавали поодинокі члени уступаючого Виділу, а саме пп. Гриньовська, Федакова і Мондібовичева звіти зі своєї діяльности. З сих звітів слідувало, що „Українська Захоронка“ мимо критичних часів osiąгнула незвичайно гарний розвиток, коли змогла в чотирьох захоронках, положених в ріжних сторонах міста дати пристановище для звиш двох соток дітей. Цікавий був касовий звіт, а якого показало ся, що „Українська Захоронка“ мала в посліднім році понад 26 000 К. доходів, та стількиж видатків. З повисшої суми доходів становили членські вклади лиш мінімальну частину, бо вносили всего 700 К. Решту мусіли роздобувати підприємливі пані, члени комітету, в найріжнороднійші способи, через покликки до жетнатности, устроюване фестивів і равтів, поданя о субвенції і т. п. Між субвенціями виділи також великодушний доток королівсько-столичного міста Львова в квоті 100 (словами: сто корон!). „Українська Захоронка“ має у Львові одну реальність при вул. Жовківській, а се і-поверхову чиншову каменнню, закуплену при підмозі „Дністра“, в якій крім захоронки містять ся також школа ім. кор. Данила. Над предложенними звітами та звітгом контрольної комісії розвинула ся оживлена дискусія, серед якої замітний був голос о. сов. Лишняка, який звертав увагу на се, як велику роль відіграють захоронки для розвитку нашого шкільництва у Львові; захоронки є іменно підвалиною нашої народної роботи в столиці краю; вони вчать дітвору по українськи говорити та витворюють в них контингент учеників і учениць наших народних шкіл; де розвиваєть ся гарно захоронка, там фреквенція наших шкіл є висока, а діти приходять до школи вже зі знанем рідної мови.

Обовязком нашої інтелігентної громади є підпрати заходи виділу не лише через складане жертв, але також через ведене агітації серед найбільшніх та найменше свідомих верств міста, щоб записували дітвору до захоронки. Се є, головню в теперішних военных часах, передовсім завданем нашого жіноцтва і що до сего висказав п. дир. д-р Федак гадку, щоби наші пані перевели між собою катастер і поділ сил до народної праці, щоби кожда присвятила де-що вільного часу для народної справи, бо українцтва доказувати треба ділами, а не словами, і не повинна себе називати Українкою та, яка нічим не прислугуєть ся для великого народного діла. З окрема при захоронках є ширюке поле для жіночої праці, також для пань з поза виділу, як прим. відвідини та джурни в захоронках, або придбане харчу і одежи для бідної дітвори. В дискусії виринуло також питанє, чи товариство з огляду на малу рентовність має повбути своєю реальністю, чи її здержати. В тій справі висказали о. сов. Стефанович та д-р Печамський гадку, щоби товариство старало ся по змові здержати реальність, тому що вона є осередком українського жита на жовківській дільниці. Треба знати стан річий у Львові, де наша приватна школа нераз не може винайти у не прихильних чужинців льокалю, щоб зрозуміти, яку вагу має свій осередок в кожній дільниці, себто народний дім, в якій знайшли би своє приміщенє крім захоронки і школи також читальня, бібліотека, каса, та Сокіл згл. Січ, і тому ціла суспільність повинна обидними жертвами причинити ся до удержаня такого народного дому.

О. Василів підніс справу основаня Захоронки на личаківській дільниці, в якій наша дітвора є дуже наражена на спольщенє та учащає р переважній більшости до польських шкіл. В тій справі рішили збори поручити новому Виділові, щоби старав ся по змові в міру средств оснувати Захоронку на Личакові та на Левандівці, де рівнож заходить наглядка сего потреба, щоби в тій цілі відклякав ся до жетнатности суспільности та щоби оснував в своїм нутрі окребий кружок для основаня нових захоронок, або покликкав в тій цілі горожанські комітети тих дільниць, які бажують основаня у себе захоронки.

По уділеню абсолюторії уступаючому Виділові та по ухваленою подяки тям паням, які

Ц. К. Австрійський військовий фонд вдів і сиріт.

в посліднім році з великою посвятою працювали в товаристві, вибрано новий Виділ, в склад якого увійшли як голова многозаслужена п. Гриньовська, а як члени пп. Федакова, Олесницька, Мондібовичева, Малішевська, Пачовська, Кульчицька, Колтуновича, Почепаїна, Метельська, Харитон, д-р Боевідка і Іванович.

На членів контрольної комісії вибрано пп. Мудракову, д-ра Стасюка і д-ра Печамського. В склад нового Виділу увійшли єрім дотеперішних досвідних робітників також свіжі, готові до праці сили, що дає найкращу заперуку дльшого гарного розвитку Захоронки, чого належить сердечно побажати новому Виділові, а нашій суспільности слід пригадати, що велике діло народного відродженя столиці краю вимагає належного підпрятя зусиль Виділу. В. Пен.

†
Поминальне Богооуженє
на ускові душі бл. п.
Костя Паньківського
відбудеть ся з другу річницю смерті в суботу, дня 17. листопада 1917, о год. 8 рано в церкві Преображеня Господнього при вул. Кожківській, на котре прятелів і знакомих запрошує
434 2-2 РОДИНА.

О ПОВІСТКИ.

П'ятниця, 16. листопада 1917.

Ивкі: греко кат.: Алексини мч. — римо-кат.: Едмулда.

За втра: греко кат.: Йоаннїна і Нак. — римо-кат.: Сальомей д.

Збірка для рананих жовнірів і УСС. „відбудеть ся в неділю дня 18. XI 1917. Пущити можна відбирати в п'ятницю дня 16. XI 1917 о годині 4. пополудни ул. Руська ч. 3. — Виділ.“

В другу річницю смерті бл. п. Кости Паньківського, директора Краєвого Союзу Кредитового у Львові, зложила Дирекція тоїж інституції в нашій адміністрації квоту сто корон для Товариства „Українська Захоронка“ у Львові. 438 1-1

В виду перевнесеня бюр Українського Виділу тов. „Якор“ з Відня до Львова просимо від 20. листопада 1917 слати вські письма і внескі забезпечень на теперішню адресу Українського Виділу тов. „Якор“ Львів ул. Сикстуска ч. 436 442 1-

На членських сходинах тов. „Союз Українок“ в суботу дня 18. листопада буде дискусія про викованє дітей в передшкільнім віші, як зачне п. Олесківна. Пичаток о год. 6 вечером В суботу о год. 1/2 5 засіданє виділу тов. „Союз Українок“. 439 1-1

Наше вічанє відбудеть ся в неділю дня 18. листопада в Дошниці, коло Жмигороду. Доля Онуферківна і Іван Пасіка, укіч. богослов. 437 1-1

Владайте жертви на Народний фонд!

Вам надлижить підслати під адресою: Красвий Кредитавий у Львові, Ринок ч. 10, на вкладку книжочку ч. 5 000 (пять тисяч) з допискою: На Народний фонд.

Резолюція про судові власти.

По дискусії з'їзд прийав отсю резолюцію: „Просити Генеральний Секретаріат увійти вносини з органами найвищої судової власти, йдучи на зустріч місцевим потребам, поробити кроки в тім напрямі, щоби справи, дані в піддержанем ладу на містах, розглядали ся поза чергою.“

Разом із тим з'їзд признає потрібним устанити секретаріат судових справ“.

По прийнятю резолюції представник судодавлати Зибилович заявив, що він здержав від голосованя, бо вважає, що справа установленя судового секретаріату повинна бути перенєсена законодавною дорогою.

Наради у головнокомандуючого.

Підчас дебат над „вільним козацтвом“ виуючий обовязки київського губерньського коара З. Моргуліс повідомив з'їзд, що д. 15. ст. жовтня в квартирі головнокомандуючого десню західного фронту відбула ся нарада в якій биротби в неладом. На нараді крім військових був присутний подільський комісар і великий веліничий міліції. На сій нараді при постанову про організацію мішаних відділів з козаків, кавалерійських відділів, піхоти і т. д. Виділан будуть у розпорядженности губернських комісарів і будуть розміщені по повітах. Референт, подільський комісар і начальник міліції поручали нараді назначити у себе жовнірів-Українців, козаків не доцвів, кубанців. Справа окончено буде порішена в місяці, яка виробить закон про сі відділи.

НАДІСЛАНО.

Адвокат краввий
Д-р Теодор Ваньо
веде канцелярію адвокатську
в Золочеві. 443 1-1

Красвий адвокат
Д-р ЄВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярію у Львові
при вулиці Краюїцка ч. 6. 50-

АДРЕСА: Hauptkasse der Anstalt der Ukrainischen Legion WIEN, VI. LEODERSTRASSE 10
ПРОСИМО НА СО АДРЕСУ
СТАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ
НА СТРЕЛЬЦЬКІ ЦІЛИ.

КОЖДИЙ повинен забезпечити свою і своєї родини будучність.

Повинен **обезпечити** ся на жите, а заразем підписати VII. воєнну позичку; сі забезпечення реводиться на осн. ві умови з Товариством житєвих обезпечень „Австрійський Фенікс“ у Відні тільки в

Ц. к. австрійським військовим фондї для вдів і сиріт.

Обезпечене сейчас важне по вложеню першої премії.

Без лікарських оглядин від 500 — 5000 К.

новина! Обезпечене дітий новина!

Обезпечене

в державних бонах на літ 9 платне по девяти літах готівкою річно 90 К.
в амортизаційній позичці коштує річно: на літ 10 12 15 16 18 20
корон 77 63 48 44.50 39.50 35

Жадайте проспектів і внесків по повітах у мужів довіря. Безплатні інформації: **Львів, Словацького 16.**

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

го би що знав про п. Йосифа Коптєха, сына бн п. о. Василя Коптєха, пароха в Лавочині, нехай буде ласк. в подати його адресу або якусь вістку о нім на адресу: Militärakademiker Peter Minko, Wien III Boerhavegasse 15. 423 5-10

Вголошення

SALFERS Прошу усіх панів, які годять ся апаратом або т. п. найспробують спеціалью острі ніжкою марки Салферс абу **С. Федер** бути певно доволені. Ціна за тубан К 7. Маю на складі виданні перфума Львів, Синіуська 7. 3193 29-30

Шукаю здібного інструктора до науки двох дітий на провінції і кл. гімн. і III кл. народної. Успіш дуже корисні, харч і платня після умови. Зголошення (якостно) Марії Мітриня, ц. к. вахмайстер жандармерії в Вибраніці п. Б.бра. 435 2-3

Вахи ц. к. Жанд. літ 25, бажаю в цілі матримоніальній визнавати ся з панячкою або вдовоцею бездітною до літ 30, доброго серця, господарю і тільки Українку без рішачі стану. Анарія Клявочко Жандармерії Львів ул. Льва Саніа. 432 2-2

Годинники, будильники продаю, приймаю на праву стінних годинників і одинову антикв

МАРІАН ДАВЄВСЬКИЙ
6-7 **Львів, вул. Академічна ч. 20.** 391

ПОЗІР! Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, най заможні собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене видане зі словарцем). Ціна К 2.—, а поштовою оплатою К 2.50.— Василка леше на готівку. Здволені і гроші прошу присилати на адресу: А. ОКПІШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.
Увага, Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне для учителів уділяючих початків німецької мови, як також учеників і пригатовлюючих ся до устних іспитів. 371A 9-25

АДВОКАТ
Д-р АНТІН ГАРАСИМІВ
повернув з Росії

і провадить далеше адвокатську канцелярію в Стрию при вул. Трибунальській ч. 15. I. пов. (коло Каса Задаткової). 411 2-3

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства „Українська Ризниця“
в САМБОРІ

відбудуть ся в дни 27. листопада 1917 р. в ком. натах власних о год. 11. перед полуднем.

Колиб в поданім часі не явило ся вистарчаюче число членів, згідно з постановою § 37. статута респічнуть ся загальні збори о 12. год. в полудне того самого дня без огляду на число присутних членів.

- Порядок нарад:
1. Відчитанє звіту з послідних загальних зборів.
  2. Sprawozdane управи з діяльності і рахунків за р. 1916/1917.
  3. Sprawozdane комісії ревизійної.
  4. Вибір одного члена управи і двох членів Ради Надзірної в місце вильовованих.
  5. Внесеня членів.
- 3-3 **НАДЗІРНА РАДА.**

Одинока українське

Тов. взаїмних обезпечень на жите і вдовств **„КАРПАТІЯ“** 43-1

Почесний президент Його Ексцелленції граф Шептицький. Товариство оперте на взаїмности, а через не уніски припадають самим членам. Нучить аже по трех літах неоспорявність і зашпалість обезпеченя.
Прязнає по трех літах право викупу, в такім аже по трех літах уділює позачку на чинь відсотка.

У всіх справах звертати ся на адресу **Львів, — вулиця Руська ч. 18**
Години урядонї: від 8. до 2.

Звичайні Загальні Збори Товариства Академік Громада у Львові, відбудуть ся два 17. листопада год. 3. по пол. в локалі Товариства при вул. Безкляді (Писка) На а сабууючом дзєннім порядку: 1) творене Зборів. 2) Відчитаня протоколу з поз. Загальних Зборів. 3) Звіт устпаючого Виділу. 4) Вибір нового Виділу. 5) Внесеня і деідерати. Давних членів не і нових просити ся прабити численно. За Виділ: Др Микола Чубатий, голова. Софія Ластавецька, писар.

Ліцитації коний і жеребят.

Коні спосібні до робіт полевих і лісних є до набутя в дорозі ліцитаційній Купуючим (гандлярї коний і посередники тихже є виключені) мусить бути засмотрений в посвідку видану через старство (команду району).

Ліцитації відбудуть ся:

- 1) В шпиталях кінських:
Максимовичі коло Самбора 15. падолиста
Ряшів, кошари кав. Глубока 16. "
Ярослав (Anapakasergo) 18. "
Судова Вишня 21. "
Черляни коло Городка Ягайл. 25. "
  - 2) В кінських стаціях зужиткових:
Перемишль (Schwarzische Kas.) 19. падолиста
Братківці коло Стрия 21. "
Вільхівці коло Сянока 23. "
- К. и. к. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl
431 3-3 Fröhlich, Oberstleutnant

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ,
вулиця Косцюшка ч. 3.
Принймає і виплачує шадницькі вкладки щорочно в годнах урядових. Вкладки опрочитовую на 3%, починаючи аже від сабууючого дня по дни аложени аж до послідного дня перед днєм відборів.
ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна складати особисто в касі товариства, поштовою переказами, грошевими листами, чеками поштової Шадниці, як і Дирекції Шадниці на шадницю безплатно достарчає. І в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Шадниці“.
Удїляє позачок: а) гіпотечних платних шадницями амортизаційних ратами на протязі літ 10-45 після вибору позачуючого; б) на льодаря ефєдєтї, в) на есєонт лекєлї. Справа позачок подаєржуєтьь можливу скоро.
Посередничить у видивуваню позачок в Г. В. Воєнім Заведеню кредитовї в Кракові.
Вєнїх інформації і друкав удїляє канцєларїя „Руської Шадниці“ вул. Косцюшка. Народній Дїя. І пов. щорочно безкорисно в годнах урядових від 9-1 год. кромї медальї і українських сєкт.
Пєня §. 14. устава „Руської Шадниці“, затвердєсєно через ц. к. мїністерство внутрїшньїх справ вкладає в товариствї „Руська Шадниця“ в Перемишлї надатьєтьь ся до локалії публікацій, фондаційних і т. п. капіталї, мєє отже „Руська Шадниця“ публікару обезпєску. Ш. 88-1

Чи маєте ви? Великий український співаник НАША ДУМА

Зладив Антін Галяк.
(Друге виданє, справленє і побільшенє).
182 пісень. 200 коломиїнок.

- Піснї подїленї на шість груп:
- I. Патріотичні і політичні (21 пісень).
  - II. Історичні (19 пісень).
  - III. Станові: а) козацькі (17 пісень), б) чумацькі (7 пісень), в) бурлацькі (7 пісень), г) опрашівські (3 піснї), д) побутоні (18 пісень).
  - IV. Станові, соціалістичні, сїрїлєцькі (25 пісень).
  - V. Любовні (61 пісень).
  - VI. Коломиїнки (200 пісень).
- Ціна співаника „Наша дума“ К 2.80.
(опраделєнї в піволєтню К 4.80).

Сей великий Співаник можна набути також окремими частями, а іменно частє перша п. з.

НАША СЛАВА
у якї поміщенї піснї патріотичні і політичні, історичні, станові, січові, соціалістичні і сїрїлєцькі. Співаник НАША СЛАВА коштує К 1.40.

Часть друга п. з.
НАША ПІСНЯ
містить піснї любовні і коломиїнки. Співаник НАША ПІСНЯ коштує К 1.40.

ДОТЕ И, ВИГАДКИ, ЖАРТИ.
Вєнїка книжка в якїй можна 500 разів засміяти ся. Коштує в брошур. і кор. 80 сот. опраделєна в полєтню 2 кор. 10 сот. На порто алячайнє треба 30 сот. порученє 65 сот.
Завоєленя і ривночасно гроші треба висилати шл адресою: V 12-7
Канцєларїя Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок 10.